

Czwartek, 6 września 2007 r.

3. wzywa władze Bangladeszu o umożliwienie dostępu międzynarodowych organizacji praw człowieka, zainteresowanych stron, obserwatorów międzynarodowych, takich jak dyplomaci z państw członkowskich UE czy członkowie delegacji Komisji do wszystkich sądów dla zapewnienia sprawiedliwego i bezstronnego przebiegu procesów;
4. jest głęboko zaniepokojony warunkami, w jakich więziona jest Sigma Huda, skazana za przekupstwo, w szczególności brakiem opieki medycznej, której pilnie potrzebuje; wzywa władze Bangladeszu do zapewnienia S. Hudzie koniecznej opieki lekarskiej oraz pomocy, jakiej wymaga z uwagi na jej stan zdrowia; wzywa władze Bangladeszu do szanowania podstawowych praw S. Hudy w szczególności prawa do przyjmowania w więzieniu odwiedzin rodziny i przyjaciół; wzywa władze do natychmiastowego zezwolenia na takie odwiedziny;
5. wyraża ubolewanie, że rząd tymczasowy wykazał się zbyt małą asertywnością w reformach politycznych przy jednoczesnych postępach w zwalczaniu korupcji; wzywa do przywrócenia demokracji i zniesienia stanu wyjątkowego w Bangladeszu; wzywa w szczególności do zniesienia zakazu prowadzenia wszelkiej działalności politycznej dla zapewnienia wszystkim partiom i organizacjom politycznym możliwości przygotowania wolnych i sprawiedliwych wyborów, jak zagwarantowano w konstytucji;
6. odnotowuje opublikowanie przez komisję wyborczą w lipcu 2007 r. planu działania na wybory oraz wysiłki w kierunku zreformowania procesu rejestracji i zmiany ordynacji wyborczej; jednakże wzywa rząd do ponownego rozpatrzenia jego aktualnego planu działania na wybory oraz do przyspieszenia przygotowań;
7. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie się UE do zapewnienia pełnego wsparcia technicznego dla władz Bangladeszu w organizacji wyborów; wzywa wyborczą misję obserwacyjną UE do wznowienia jej długoterminowych działań, jak tylko to będzie możliwe i zalecane;
8. wzywa do położenia kresu postępującej militaryzacji kraju; wyraża głębokie zaniepokojenie rolą Wojskowej Służby Wywiadowczej Bangladeszu (DGFI), zarzutami torturowania osób zatrzymanych;
9. wzywa rząd Bangladeszu do wstrzymania się od arbitralnych wydaleń osób zamieszkujących slumsy oraz rolników nieposiadających ziemi z ulic miast oraz gruntów leżących odłogiem zgodnie z orzeczeniem Sądu Najwyższego oraz do podejmowania koniecznych eksmisji jedynie na podstawie dobrze przygotowanych planów rehabilitacyjnych;
10. wzywa Radę i Komisję do uważnego nadzorowania przestrzegania praw człowieka i sytuacji politycznej w Bangladeszu w świetle ostatnich wydarzeń oraz do zajęcia stanowiska wobec utrzymywania stanu wyjątkowego; wzywa grupy robocze UE — Bangladesz zajmujące się tworzeniem instytucji, reformami administracyjnymi, zarządzaniem i prawami człowieka do aktywnego przyczyniania się do stabilizacji demokracji w Bangladeszu;
11. wzywa rząd tymczasowy do poczynienia postępów na drodze do utworzenia krajowej komisji praw człowieka, której wprowadzenie w życie powinno być także celem przyszłego rządu cywilnego;
12. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, tymczasowemu rządowi Bangladeszu i Sekretarzowi Generalnemu ONZ.

P6_TA(2007)0386

Finansowanie Trybunału Specjalnego dla Sierra Leone

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 6 września 2007 r. w sprawie finansowania Trybunału Specjalnego dla Sierra Leone

Parlament Europejski,

- uwzględniając Trybunał Specjalny dla Sierra Leone utworzony w wyniku porozumienia między ONZ a rządem Sierra Leone, zawartego na podstawie rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1315 (2000) z dnia 14 sierpnia 2000 r., w celu ścigania „osób ponoszących największą odpowiedzialność za przypadki poważnego łamania międzynarodowego prawa humanitarnego i prawa Sierra Leone popełnionego na terytorium Sierra Leone od 30 listopada 1996 r.”, szczególnie za zbrodnie wojenne i zbrodnie przeciwko ludzkości,

Czwartek, 6 września 2007 r.

- uwzględniając budżet na dokończenie prac Trybunału Specjalnego dla Sierra Leone, zatwierdzony przez komitet zarządzający dla Trybunału Specjalnego w dniu 15 maja 2007 r.,
- uwzględniając prawo międzynarodowe, w szczególności konwencje genewskie i protokół dodatkowy II dotyczący ochrony ofiar niemiędzynarodowych konfliktów zbrojnych dołączony do tychże konwencji, a także Kartę Narodów Zjednoczonych,
- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje, zwłaszcza rezolucję z dnia 16 marca 2006 r. w sprawie bezkarności w Afryce, a w szczególności sprawa Hissène'a Habré⁽¹⁾, oraz rezolucję z dnia 24 lutego 2005 r. w sprawie Trybunału Specjalnego dla Sierra Leone: sprawa Charlesa Taylora⁽²⁾,
- uwzględniając umowę z Kotonu o partnerstwie między krajami Afryki, Karaibów Pacyfiku i Wspólnotą Europejską oraz jej państwami członkowskimi (umowa z Kotonu), a także zobowiązanie stron umowy z Kotonu do przyczyniania się do zachowania pokoju, bezpieczeństwa i stabilności, poszanowania praw człowieka, zasad demokratycznych i praworządności,
- uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że walka z bezkarnością to jeden z kamieni węgielnych polityki praw człowieka Unii Europejskiej i że na społeczności międzynarodowej spoczywa odpowiedzialność za wspieranie tej polityki z myślą o skuteczności ustanowionych mechanizmów pociągania do odpowiedzialności,
- B. mając na uwadze, że w 2002 r. ONZ i rząd Sierra Leone wspólnie powołały Trybunał Specjalny dla Sierra Leone po brutalnej, trwającej ponad dziesięć lat wojnie domowej, a także mając na uwadze, że jego zadaniem jest ściganie osób ponoszących największą odpowiedzialność za potworności popełnione w Sierra Leone,
- C. mając na uwadze, że Trybunał Specjalny dla Sierra Leone ma poparcie społeczności międzynarodowej, a także mając na uwadze, że jego funkcjonowanie na miejscu zwiększa lokalne skutki jego działalności,
- D. mając na uwadze, że powołanie Trybunału Specjalnego dla Sierra Leone stanowi precedens w prawie międzynarodowym, ponieważ jest to pierwszy sąd oskarżający urzędującą głowę państwa afrykańskiego o zbrodnie wojenne i zbrodnie przeciwko ludzkości, oraz że wydany w dniu 20 czerwca 2007 r. wyrok na trzech byłych przywódcach rebelianckiej Rady Rewolucyjnych Sił Zbrojnych (AFRC) był pierwszym orzeczeniem w sprawie wcielania do wojska i wykorzystywania dzieci-żołnierzy oraz w sprawie zmuszania do małżeństwa,
- E. mając na uwadze, że Trybunał Specjalny dla Sierra Leone odgrywa ważną rolę dla pokoju i sprawiedliwości w regionie rzeki Mano w Zachodniej Afryce i że podjął się on pozostawić po sobie trwałe dziedzictwo; mając na uwadze, że Trybunał Specjalny rozpoczął w tym celu działania humanitarne oraz programy archiwizacji i tłumaczenia dokumentów informujących o prowadzonych przez niego pracach oraz programy ochrony ofiar, a także przyczynia się do tworzenia zdolności Sierra Leone w zakresie wymiaru sprawiedliwości; mając na uwadze, że tego rodzaju pozasądowa działalność jest zasadnicza dla zapewnienia trwałego dziedzictwa Trybunału Specjalnego, oraz mając na uwadze, że pozostały jeszcze nierozwiązane wyzwania,
- F. mając na uwadze, że 7 marca 2003 r. prokurator Trybunału Specjalnego dla Sierra Leone postawił byłemu prezydentowi Liberii Charlesowi Taylorowi 17 zarzutów popełnienia zbrodni przeciwko ludzkości i zbrodni wojennych, w tym morderstwa, okaleczenia, gwałtu, niewolnictwa seksualnego i wcielania dzieci do wojska; mając na uwadze, że proces Charlesa Taylora rozpoczął się 4 czerwca 2007 r.,
- G. mając na uwadze, że niemożność doprowadzenia do końca procesu Charlesa Taylora lub zapewnienia najlepszych i najsprawiedliwszych warunków tego procesu może nie tylko podważyć zaprowadzenie trwałego pokoju w regionie rzeki Mano w Zachodniej Afryce, ale również mieć ujemny wpływ na walkę z bezkarnością i stanąć na przeszkodzie rozwojowi międzynarodowego wymiaru sprawiedliwości w zakresie sądownictwa karnego, już stojącego pod znakiem zapytania po nieudanej próbie osądzenia Slobodana Miloševića i kontrowersyjnym wyroku skazującym Saddama Husseina,
- H. mając na uwadze, że w dniu 20 sierpnia 2007 r. Trybunał Specjalny dla Sierra Leone uznał, że w interesie wymiaru sprawiedliwości leży pozostawienie nowo mianowanemu zespołowi obrony Charlesa Taylora więcej czasu i w związku z tym odroczył proces do dnia 7 stycznia 2008 r.,

⁽¹⁾ Dz.U. C 291 E z 30.11.2006, str. 418.

⁽²⁾ Dz.U. C 304 E z 1.12.2005, str. 408.

Czwartek, 6 września 2007 r.

- I. mając na uwadze, że w odróżnieniu od innych międzynarodowych trybunałów karnych Trybunał Specjalny dla Sierra Leone finansowany jest z dobrowolnych składek zainteresowanych państw; mając na uwadze, że wiele krajów, w tym państwa członkowskie, oraz Komisja podkreślało zaangażowanie na rzecz międzynarodowego prawa humanitarnego poprzez finansowanie działalności Trybunału Specjalnego,
- J. mając na uwadze utworzenie komitetu zarządzającego mającego za zadanie udzielanie pomocy sekretarzowi generalnemu ONZ w otrzymaniu dostatecznych funduszy dla Trybunału Specjalnego, zatwierdzenie budżetu i doradztwo we wszystkich jego pozasądowych czynnościach,
- K. mając na uwadze, że komitet zarządzający stwierdził w budżecie na dokończenie prac zatwierdzonym w dniu 15 maja 2007 r., że Trybunał Specjalny dla Sierra Leone potrzebuje 89 milionów USD na zakończenie działalności (36 milionów USD na rok 2007, 33 miliony USD na rok 2008 i 20 milionów USD na rok 2009); mając na uwadze, że zgodnie z aktualnymi oszacowaniami dostępne fundusze zostaną wyczerpane do października 2007 r.,
 1. z zadowoleniem przyjmuje postęp prac Trybunału Specjalnego dla Sierra Leone w zakresie ścigania osób odpowiedzialnych za okrucieństwa popełnione w Sierra Leone; w szczególności z zadowoleniem przyjmuje wyroki Trybunału Specjalnego w sprawie trzech wyższych rangą członków AFRC, skazujące ich za zbrodnie przeciwko ludzkości i za zbrodnie wojenne; ze szczególnym zadowoleniem przyjmuje otwarcie procesu Charlesa Taylora i uważa, że będzie on stanowić wyraźny sygnał dla przywódców na całym świecie, iż poważne naruszanie praw człowieka nie będzie dłużej bezkarnie tolerowane;
 2. stwierdza, że Trybunał Specjalny dla Sierra Leone otrzymuje wsparcie finansowe z UE za pośrednictwem Europejskiego Instrumentu na rzecz Demokracji i Praw Człowieka i że państwa członkowskie, zwłaszcza Wielka Brytania i Królestwo Niderlandów, konsekwentnie przyczyniają się w wysokim stopniu do działalności Trybunału;
 3. wyraża jednak nadal zaniepokojenie, że udostępnione fundusze nie wystarczają na zapewnienie przyzwoitych warunków funkcjonowania Trybunału Specjalnego; jest głęboko zaniepokojony, że utrudni to walkę z bezkarnością, a w szczególności stanie na przeszkodzie procesowi Charlesa Taylora, będącego testem rozwoju międzynarodowego wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych i procesu pojednania oraz ustanowienia trwałego pokoju w Sierra Leone oraz w całym regionie Zachodniej Afryki;
 4. ostrzega również, że nieudzielenie Trybunałowi Specjalnemu dla Sierra Leone koniecznej pomocy finansowej doprowadzi do poważnego zdyskredytowania wysiłków społeczności międzynarodowej na rzecz budowania pokoju w Sierra Leone oraz zajęcia się zbrodniami popełnionymi podczas wojny;
 5. zachęca wszystkie państwa, w tym państwa członkowskie, do dalszego udziału w działalności Trybunału Specjalnego dla Sierra Leone w celu umożliwienia pomyślnego zakończenia jego prac, wraz z działalnością mającą na celu zapewnienie trwałego dziedzictwa i zwiększenie niezależności organów sądowiczych w Sierra Leone;
 6. zachęca Komisję do zapewnienia nieprzerwanego finansowania działalności Trybunału Specjalnego zarówno w zakresie jego głównych jak i ubocznych działań w ramach przyszłych programów krajowych prowadzonych wraz z Sierra Leone; wzywa władze Sierra Leone do uznania tymczasowego sądownictwa oraz jego niezawisłości za priorytet;
 7. wzywa sekretarza generalnego ONZ, w porozumieniu z Radą Bezpieczeństwa ONZ, do zbadania wszystkich możliwych sposobów finansowania umożliwiających Trybunałowi Specjalnemu spełnienie kluczowych funkcji;
 8. zachęca do dalszego zacieśnienia współpracy Trybunału Specjalnego z władzami i organami sądowiczymi Sierra Leone; podkreśla, że ofiary muszą mieć możliwość bezzwłocznego występowania do sądów krajowych i że należy iść w ślady Trybunału Specjalnego w zakresie odkładania amnestii, zwłaszcza objętych „porozumieniem z Lomé” w sprawie utworzenia Trybunału Specjalnego, oraz w zakresie objęcia przepisami prawa krajowego wszystkich zbrodni określonych na szczeblu międzynarodowym;
 9. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich, Trybunałowi Specjalnemu dla Sierra Leone, rządowi i parlamentowi Sierra Leone, Radzie Bezpieczeństwa ONZ, członkom Unii Afrykańskiej oraz współprzewodniczącym Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE.